

Arrest

nr. 83 160 van 18 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 april 2012.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat O. GRAVY en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoeker voert ter ondersteuning van zijn asielaanvraag problemen aan die (i) van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn, (ii) waarvoor interne bescherming voorhanden is en (iii) van socio-economische aard zijn.

De bestreden beslissing stelt vast dat de beweerde problemen niet onder het toepassingsdomein vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Daarnaast wordt vastgesteld dat verzoeker zich volledig aansluit bij de verklaringen die zijn moeder R.K. heeft afgelegd in het kader van haar eerste asielaanvraag. In het verzoekschrift wordt deze vaststelling niet betwist.

Inzake zijn moeder wordt bij arrest nr. 71 349 van 1 december 2011 als volgt gemotiveerd:

“Verzoekster steunt haar asielaanvraag op problemen met haar schoonfamilie in Kosovo, alsook op het feit dat haar kinderen op school gepest werden omwille van hun Albanese origine. De bestreden

beslissing stelt vast dat de voorgehouden problemen met haar schoonfamilie niet onder het toepassingsdomein vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aangezien deze problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en verzoekster niet aantoont dat zij geen beroep zou kunnen doen op de hulp of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Wat betreft de problemen die verzoeksters kinderen op school zouden ondervonden hebben, stelt de bestreden beslissing vast dat de pestende leerlingen gestraft werden na melding van de problemen aan het hoofd van de school, alsook dat de aangehaalde feiten hoe dan ook onvoldoende ernstig zijn om gelijkgesteld te worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot een aantal theoretische beschouwingen en herhalingen van eerdere verklaringen, waarmee zij de pertinente motieven van de bestreden beslissing geenszins op afdoende wijze weerlegt.

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar haar verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar Kosovo.”

Bijgevolg kunnen deze problemen ten aanzien van verzoeker evenmin aanleiding geven tot het hebben van een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet.

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift geen concreet antwoord op de motieven van de bestreden beslissing; hij beperkt zich louter tot theoretische overwegingen en het herhalen van eerder afgelegde verklaringen waarmee hij de pertinente motieven van de bestreden beslissing geenszins op afdoende wijze weerlegt.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER